

ריע לבתו של הגנרל לתנות אהבים עם בחיר ליבה. בהזדמנות זו מוצא הגנרל ל נכון להביע את דעותיו בגנות המחזאות ה מודרנית.

לכסוף מגלה הגנרל כי האיש שהניח ידו בכף יד אשתו, לא היה אלא כומר העיירה (מיכאל גור), המסביר לגנרל את מעשהו בכך, שעקב הזנחתו של הגנרל היה דרוש מישהו שיעודד את ליבה של אשתו. הגנרל מגלה כי חלול כבודה של אשתו לא היה אלא דמיון חולני וכי בתו עומדת להפסיד את בחיר ליבה. בפגישה עם הצעיר, נוכח הגנרל כי אין דבר משותף בינו לבין הדור הצעיר, מסיים את השיחה בתגרות ידדים. אחרי שנוכח בכשלונו בפתיחת בעיות משפחתו, מתברר לגנרל כי גם רעיון המחזאות שלו התגלה ברבים, הפך לנושא לשיחות היתוליות. חבריו עוזבים אותו אחד אחד והגנרל שופך את ליבו בפני בנו כי קטן טוטו, שגם הוא אינו מסכים עמו, טו ען: "אבא, אני לא ארך אף פעם למלחמה, אני מפחד שיכאב לי."

שחקנים לבווש ואדמו גור, הגנרל קישוט" במקום גדולת צרפת, חילוול כבוד האחות

המחזה השנון לא הצליח למנוע את עלייתו של גנרל לשלטון. אף על פי כן נשאר תוכנו אקטואלי, גם שעה שהגנרל עושה לגדולתה של צרפת באמצעות פצצות אטו מיות.

מאחורי הקלעים

חרם הרבותי

המחזה של העתונאית מירה אברך, מקרה על הגבול, שנושאו הוא קציני האו"ם בישראל, גרם כמעט לקרית דיפלומטית בפאריז. בעת שהותה באירופה הגישה מירה את המחזה לעיבוד ללסלו בוש פקטה. מעבד אנגלי ממוצא הונגרי. העיבוד יועלה בפורס שון תיאטר בלונדון בזמן הקרוב. אולם בינתיים הגיע המחזה גם לצרפת, שם עמדו להציגו בתיאטרון של ז'אק דיבאל. דיבאל, המקבל הקצבה ממשלת צרפת להעלאת מחזה זר אחד בתיאטרון במשך שנה, כבר ערך חזרות על המחזה. אולם לפתע קיבלה מירה מכתב, בו מודיע לה דיבאל כי לצערו אין הוא יכול להעלות את המחזה. הסיבה: לדעת משרד החינוך הצרפתי עלולה העלאת מחזה ישראלי בחמיכה ממשלתי בצרפת לגרום להחרפת היחסים עם אלג'יריה. . . שר המשפטים פנחס רוזן, ביקר ה שבוע בהצגה המשפטית של 12 המושבעים בהבימה. אחרי ההצגה נפגש השר עם חבר המושבעים מאחורי הקלעים, חייה את דעתו המשפטית. אמר רוזן: "אני בטוח שהנער אשם, אבל אני גם בטוח שבארץ הוא היה יוצא זכאי בבית המשפט אחרי שהיה נהנה מהספק". כאשר שאלו אותו השחקנים מה דעתו על שיטת חבר המושבעים, אמר שה המשפטנים: "כיום אין שיטה זו מתאימה לארצנו, שהחברה בה אינה הומוגנית. אולי בעוד 15 שנה יהיה מקום להנהיג חבר מושבעים בבתי המשפט בארץ, אבל גם אז, אם אהיה שר המשפטים, אתנגד לכך."

בקרוב

לפני פצצת האטום

כמה מידיה הנלהבים מאוד של צרפת, עלולים להיפגע בימים הקרובים. באם יבקרו במחזה הגנרל קישוט, שיועלה השבוע ב תיאטרון הקאמרי, הם עשויים לפגוש שם על הבמה בדמות מוכרת עד מאוד. תהיה זו דמות של גנרל צרפתי עטור תהילה, בדי מוס, שאחרי ששירת את מולדתו במשך עש רות שנים, קצה נפשו בשיגרת חיי הצבא ובהתנחנות המוסרית והרוחנית של צרפת. לאות מחאה הוא פורש מעסקי הציבור ל עיירה נידחת בצפון מערב צרפת ושם הוא רוקם חלומות על החזרת תהילת העבר של הרפובליקה, על זריקת הפוליטיקאים המוש חתים מהשלטון ככוח הורוע, ועל פעולת כוח לשם החזרת צרפת לגדולתה כבימים עברו.

ידיה הנלהבים מאוד של צרפת, אולי ימצאו טעם לפנם במחזה השנון המציג את הגנרל הגדול בצורה קומית, לועג בשניות ובציניות לאורח מחשבתו ולשאיפותיו הגדולות. אולם הם יצטרכו להבליג. המחזאי זה לא נכתב עלידי אויב הרי פובליקה הצרפתית. הוא נכתב בידי צרפתי, הוצג בהצלחה בי צרפת. כתב אותו ז'אן אנואי, מחזאי בן 50, מגדולי המחזאים הצרפתיים בני זמננו.

שחור, ורוד, מבריק. ז'אן

אנואי, יליד בורדו, שהחל את הקריירה שלו כסטרונט למשפ טים וכבעל משרד פירסום גדול, התפרסם כמחזאי כבר בהיותו בן 25, בעת שמחזהו היה ה אסיר אחד הוצג בהצלחה בתי אטרון בלונדון בפאריז, עובר גם לטרט. מאז כתב אנואי כ-20 מחזות, שהוצגו במכובדים שב תיאטראות פאריז. בעיקר זכו מחזותיו להצלחה בצרפת שתחת עול הנאצים.

אנואי עצמו נוהג לחלק את מחזותיו לקבוצות: מחזות שחור רים רחיי רוח פסימית קודרת, מחזות ורודים שהם מחזות קלי לים קומיים, מחזות חורקים ש נועדו לזעזע בשל הרעיונות ה מובעים בהם ומחזות מבריקים המבוססים על כתיבה שנונה ו רעיונות מבריקים. מהמחזות ה שחורים של אנואי הוצג בארץ אנטגוניה בתיאטרון הקאמרי, ו מחזותיו הורודים נשף הגנבים בהבימה. גנרל קישוט, הנקרא במקורו ה ריאקציונר המאוהב, שבארצות הברית כינוהו בשם התרנגול הלוזם, משתייך לשורת המחזות המבריקים של אנואי.

זהו מחזה ציני על דמות עטורת תהילה, החיה בעבר והמנסה לפתור את בעיות צר פת בהחה בעוד שאינה מסוגלת אפילו לפ תור את הבעיות החברתיות המתעוררות סביבה.

המחזה תכאב. הגנרל (זלמן לב יוש), שהיה אחד מגיבורי המחזרת הצרפ תית בזמן הכיבוש הנאצי, משחק ברעיון של הקמת מחתרת לשינוי מצבה העום של צר פת. את רעיונו זה הוא מגלה לרוסא שבא לבדוק את בריאותו (משה חורגל). מציע לו להצטרף לקושרים. אולם בעת שהוא עסוק ברעיונותיו המהפכניים, מטרידות את הגנ ראל בעיות קטנות חסרות חשיבות.

בנו הקטן טוטו (משה דגן), מתקשה ב שיעורי הלטינית שלו והגנרל נאלץ ללמוד שפה עתיקה זו בעצמו כדי לסייע לבנו. בתו סופי (גילה אלמגור), שנולדה מהרפתקת אהבים של הגנרל עם זמרת אופרה, עומדת להינשא לבחור (עודד קוטלר), שאינו נושא חן בעיני הגנרל בגלל מוצא משפח תו. אחותו של הגנרל (מרים ברנשטיין-כהן), בתולה זקנה ופוריטנית, מתאוננת באוזניו כי חיללה את כבודה. אשתו אגלאה (אורנה פורת), מגלה את אונו כי בעת שעסק בעני יניו, ניסה מישהו לשכנעה כי היא בודדה ואף הניח את כף ידו בידה.

וכן, שעה שהגנרל אוסף את הקושרים שהסכימו להילחם עמו להחזרת גדולתה של צרפת, הוא מתעסק בחקירת הוותו של ה איש שחילל את כבוד אחותו ומציאת האיש שהניח ידו בכף יד אשתו.

פגישת המחזרת מופרעת ללא הרף. היא נא לצת לעזוב את הבית ולעבור לגן, כשידידי המשפחה עומדים להעלות מחזה מודרני ב מקום, נאלצת לעזוב את הגן כדי לא להפ

יש לה פנאי

היא אשת עם סופוגי

המשרד הראשי:

תל-אביב, רחוב אחוזת בית 6, טלפון 64226

זרי כלה וסידור סלים

משה בן ישיעיה
ככר דיזונגו 13, טל. 24749

הצגת בכורה ארצית

אני קורדי

הזמרת הידועה בתפקידה המוצלח ביותר

סיגריות ויסקי

וחתיכות

עם:

- * פייר מונדי
- * זנרין טלייר
- * ושפע של חתיכות - אחת יפה מהשנה

טרט מלא סקצ'ים, מצבים קומיים ואני קורדי, עליזה יותר מתמיד

למבוגרים מגיל 16

ממוצ"ש 27.2.60 בקולנוע "הוד"

פבס